

[Starcke.]

hvis man bliver ved med at dyngte Skatter over paa disse Varer. Man er snart ved at naa Træthedgrænsen her, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa kom til, og jeg haaber, at jeg kan stole paa ham, naar han sagde, at i Fremtiden kan Skatterne paa dette Omraade kun gaa nedad. Jeg haaber, vi begge to kan huske det i Fremtiden.

Den Ærbødighed, hvormed vi almindelige Mennesker betragter Begrebet en Finansminister, er umaadelig; den er næsten lige saa stor som den, hvormed vi betragter Begrebet Statskunst. Men efter nu at have betragtet Fænomenerne paa nært Hold er jeg kommet til den ændrede Opfattelse, at det er jo i Grunden ikke saa indviklet, og det er den højtærede Finansminister ikke uden Skyld i, for Erfaringen viser tydeligt, at det i alt væsentligt bestaar i at blive ved med at dyngte nye Skatter over paa Befolkningen og i at finde ud af, hvad det er Folk godt kan lide, og naar man først har fundet ud af, hvad det er Folk godt kan lide, saa gælder det om at gøre disse Ting saa dyre som muligt og i visse Tilfælde ligefrem sørge for gennem Told, Valutacentral og Varedirektorat at forbyde disse Ting. Hvor det drejer sig om sundhedsskadelige Nydelser som f. Eks. Spiritus, gælder det ofte for Finans- og Statskunsten om at sørge for, at Folk endelig kommer til at skade deres Sundhed, for ellers kommer Skatterne til at mangle, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup rigtigt gjorde opmærksom paa. I Dagbladene for i Formiddags udtaler Restauratør Weinold, at han ikke rigtig kan forstaa, hvorfor man bliver ved med at lægge Skatter over paa Spiritus, og han foreslaar bl. a., at man skulde lægge dem over paa Medicinalvarer.

Jeg tror ikke, at hverken Læger eller Patienter vilde finde, at det er en heldig Vej at gaa, men jeg tror alligevel, at den højtærede Finansminister burde overveje, om han ikke vilde kunne indlægge sig meget stor Popularitet ved i Stedet for at lægge Skatterne paa de Ting, Folk godt kan lide, saa at lægge dem paa de Ting, Folk ikke kan fordrage. Der kunde jeg tænke mig, at bitter Medicin, Levertran, amerikansk Olie og Havresuppe er af en saadan Beskaffenhed, at Folk i Forvejen tager det med et temmelig sammenskrumpet Udtryk i Ansigtet, og om det saa skulde forværres lidt gennem yderligere Beskatning, vilde det dog ikke forringe Folks Humør saa meget, som naar man lægger disse Skatter over paa Nydelsesmidlerne.

Med disse sidste Bemærkninger skal jeg sige, at vi fra vor Side vil stemme imod dette Forslag.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, som det foreliggende Forslag har faaet fra Flertallet af de ærede Ordførere.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sige, at det er urigtigt, at Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter ved dette Lovforslag bliver forskudt saaledes, at de indirekte Skatter kommer til at udgøre en større Procentdel af den samlede Beskatning. Det vil sikkert være det ærede Medlem bekendt, at saafremt Udgifterne til den foreliggende Landbrugsordning var blevet større, havde det været Tanken, at en Del af Skatterne skulde være direkte.

Maa jeg i øvrigt sige, at det er ikke alene rigtigt, som det ærede Medlem fuldkommen redeligt indrømmede, at der var stor Forskel paa indirekte Skatter, og at de ikke alle sammen kunde betragtes som noget, der var skadeligt. Jeg tror, at man dertil kan føje, at heller ikke Tidspunktet for disse Skatters Indførelse er ligegyldigt, og jeg tror, at det nuværende Tidspunkt er gunstigere, end de fleste andre Tidspunkter vilde være, netop for Anvendelsen af indirekte Skatter, det vil sige Forbrugsskat. Vi er vel alle enige om, det tror jeg efterhaanden, at foruden dette at skaffe Penge i Statskassen, hvilket om jeg saa maa sige er noget rent mekanisk, saa har Skatter ogsaa i den nuværende Situation den Mission at begrænse det mindre nødvendige Forbrug, saaledes at der kan blive bedre Balance mellem Købeevne og Produktions-evne i dette Land.

Her kommer man ikke uden om, at Forbrugsafgifter kan virke mere effektivt end direkte Skatter. Direkte Skatter vil for en stor Del, navnlig naar de lægges paa de store Indkomster, som lettest kan bære dem, ramme de paagældende Menneskers Opsparing, medens man igennem Forbrugsafgifter har større Chancer for at ramme Forbruget og tilmed det Forbrug, man helst vil ramme. Forbrugsskatterne virker omgaaende. Alle-rede i Overmorgen skulde Virkningerne af det her foreliggende Lovforslag begynde at komme, medens derimod direkte Skatter normalt først virker efter temmelig lang Tids Forløb, og undertiden naar de økonomiske Forhold er helt anderledes, end de var, da Skatterne blev vedtaget. Jeg tror derfor, at den nuværende Situation er gunsti-